

Universitätsbibliothek Wuppertal

C. Cornelii Taciti Opera Qvæ Exstant

Tacitus, Cornelius

Antverpiae, 1668

Ad librum XVI.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1742](#)

I V S T I L I P S I

AD LIBRVM XVI. ANNALIVM

E X C V R S V S.

A.

PAG. 298

Ius iurandi
dum in aetate
Principum. IBERA re Romana non iuratum scio in cuiusquam aetate, iuratum in leges qui-
dem: sed aetate finito magistratu vocari poterant ad disquisitionem Senatus. Is pro-
babat, aut rescindebat. Primi Triumviri, nisi fallor, Calendis Ianuariis & ipsi
iurarunt, & alios adeoerunt rata se habituros omnia aetate diui Julii. Inde securis

Quam originem habuerit. principibus exemplum. Dio opportunè, lib. XLVII. Εν τε τῇ ὁροφῇ τῷ ἑτούς ἡμέρᾳ ἀντοί τε ὠμοσιγ, η̄ τὸς ἀλλαχεώρων βεβαια τομεῖν πάντες τὸ ὑπὲπειν θρονόν, η̄ τοῦ καὶ νων ἐπὶ τῶν τοῖς τὸ κεάτος ιχθυῶν, η̄ καὶ ἐπ' αὐτοῖς ποτε θρονοῦσι, η̄ μὴ ἀπομεθῆσι γίγνεται). id est: Kalendis autem noui anni, & ipsi Triumviri iurarunt, & alios iurare coegerunt, omnia acta Iulij rata se habituros. Quod & nunc usurpatur in omnibus qui aut tenent imperium, aut tenuerunt, nisi forte infamia ignorantiaeque publicè notati sint. Id accidit sub annum orbis DCCXII. Factum idem anno Augusto: de quo idem Grecus lib. I, IIII. Εν δὲ τῇ εκμητρίᾳ ὅρονται η̄ Βασὶ βεβαιώσα τὰς

A Iulio vlt
que iura-
bant.
Iurabant in
acta omniū
Impp. exce-
ptis pessimis.

Idque iuramentum semper abusque Diuo Iulio repetitum ad principem eius anni Tacitus infrā: Eiusdem animi est Poppæam diuam non credere, cuius in acta Diui Iulij & Augusti non iurare. Nisi tamen si quis sceleribus & flagitijs aliter meruisset. Dio C lib. LX. de Caio: Καὶ δέ τις τὸ μὲν ὄνομα ἦταν εὐτὸς νοσολόγῳ τῷ αὐτοεπόεσσι, ἀντίκρυ πολὺς ὅριος καὶ εὖτε διχάσι ποιεῖ μῆτα, ωστε πρότερον τις Τιβελεύς. id est: Ob eas caussas non est Caij no-men in catalogo alboque Principum, quorum mentionem facimus in iuramentis votis-

Non viritum, que; vti nec Tiberij. Iuratum verò non viritum, sed uno aliquo ex quoque magistratu verba p̄cēunte, reliquis assentientibus. Quem morem Senatus, adulatioē nouā, transgressus est sub
gistratu. Tiberio. ut narrat idem Dio LVIII. Nomιowp̄s oūp̄ov x̄eōv n̄dn, μημένης ητ̄ αὐδεγ̄ τιν̄ εγ̄ τι

τεμνία διεισάγει, ἀλλ' ἐδε, ὡςτερ εἰρηταί μοι, περισσωπιῶτ^Θ, καὶ τὰς λοιπὰς συμεταπλεῖν, ἐκ ἐπόμοναις αὐτὸς, ἀλλ' ἀντιπάγγελται μηδενὸς σφᾶς ἀναγκάσαις, οὐδέποτε ἔκαστος ἀποτελεῖθεν ποταν, ὡςτερ παρθένοις ταῦται μᾶλλον σύρριποντες. Sed praeiurationem Claudius iterum reduxit, explicatique Dio lib. ultimo: Κλαυδί^Θ δὲ αὐτὸς μὴ πάντας ἐθισμένας μάθεσε, τὰς δ' ἄλλους ἀκωλυσε πατέρας αὐδερα διόσπιτι, πατέρας εἴ τις τῷ σερπινούσιτον, ὡςτερ ποτε, καὶ ἐπερεστῷ μηδερχούσιτον, διποτε τῇ ἄλλων ως ἑκάστων εἴτε ἀξέητε τῷ δρκων τῆς ὁμοίους. Καὶ ταῦτα πλείω ἐπιστρέψθη. Quam tamen abrogatam denuò esse, redditumque ad singularia iuramenta, indicio sunt quæ hic tamen postea Thraseæ obijciuntur. Et Dionis sanè τεμνία ultima satis ostendunt, in aliquot annos dumtaxat id seruatum.

B

Obsigna-
bantur vota

**Quis dies
Veneris**

Ea vota in tabulis concipi solita, & signari. Suetonius Aug. cap. XCVII. Nam se quamquam conscriptis paratisque iam tabulis, negavit suscepturum vota, quæ non esset soluturus. Plinius ad Traianum : Sollennia vota pro incolumitate tuâ, quâ salus publica continetur, & suscepimus & soluiimus : precati deos, ut velint ea semper solui, semperque signari. Concepta non Kalendis ipsis, sed III. Nonas. Plutarchus in Cicerone : Τετρήμερα κικησσων λέγουσιν, ἡμέρα τέττη τὸν νέαν καλοῦσθαι, εἰς οἱ αρχοτες δύχοι) καὶ θύσαι τῷ ιησούν. Capitolinus in Pertinace : Tertio Nonarum die, Votis ipsis. Eunapius in vita Maximi :

in reīm dē nūērā tñ galanðar, dēs àvraſ̄ Iauuarias nūērā. P̄maioſ̄ degoouaſ̄, nōl degoouiaſ̄. māntes àw̄t̄s v̄nēchōt̄ iuā ſaw̄. Adde hunc Caij Ieſ̄ locum de verbor. signif. post Kalendas Ianuarias die tertio pro salute Principis vota fūſcipiuntur. Denique hunc Dionis clarum lib. LIX. Kā reīm dē nūērā tñ rās ūxās ēx̄s̄ ſaw̄lāḡ w̄d̄, &c. Tertiā autem die, quā Vota fūnt, conuenerunt quidem, &c. Firma hēc videbantur: tamen concutit nos nonnihil Tacitus lib. IV. Annal. Cæſar sollennia incipientis anni Kalendas Ianuarias epistolā precatus. Et subdit: Quem enim diem vacuum pœnā, ubi inter ſacra & Vota, vincla & laqueus inducantur? Et Tibullus ad Meſſallam:

— Tyrio ſubtemine veftem

Indueras, oriente die duce fertiliſ anni:

Cūm fera discordes tenuerunt flamina veſti,

Et largita tuis ſunt multa ſilentia votis.

Sed ſtamus. & ad Taciti locum aio, non ita diſtriictē verba capienda quaſi illoipſo die Vota, ſed quaſi in propinquuo. Aut verius: etiam tunc Vota fuiffe, ſed ex ritu priſco, quae ſoli Consules nuncupabant, pro Imperij & populi ſalute. Hēc autem pro Principe ſubtexta. & die quidem letiore, & auguſtiorē pompa. Quod ipſum de Tibullianis illis cenſeo. Sanè veteri reip. negari non potest, quin Vota ipſis Kalendis. Omitto plures Liuij locos: hunc do firmum & clarum, lib. XXI. extremo: Consulem C. Flaminium, conſcientiā præteriorum, & Capitolium, & ſollen- nem Votorum nuncupationem fugiſſe: ne die initii magiſtratus, Iouis opt. max. tem- plū adiret. Fieri etiam potest, ut plures dies Votorum fuerint, ille tamen tertius ante No- nas præcipius. Concepta autem & in caſtris apud ſigna, & in Capitolio. Tertullianus de Coronā: Ecce annua Votorum nuncupatio, quid videtur? Prima in principijs, ſecunda in Capi- tolis. Accipe poſt loca, & verba. Hunc tibi Iupiter bouem cornibus auro decoratis vouemus eſſe futurum. Vbi & formulæ pars; in quā tamen corrigo, eſſe * facturum. Eſt enim eo exemplo dictum, quo illud Gracchi: Credo ego inimicos meos hoc dictatum. Dies hic publicè letus; ideoque Aelius Cæſar Votorum cauſā ab Hadriano lugeri eſt vetitus. Eum- dem etiam * Sollennia àmæſ̄ appellarent. Quod obſeruo ex Tertulliani hiſ verbis: Veræ reli- gionis homines etiam Sollennia Imperatorum conſcientiā potiūs, quām laſciuiā cele- brant. Grande videlicet officium focos & choros (neſcio an, thoros, ut ad lectiſternia refe- ratur) in publicum educere, viciam epulari, ciuitatem tabernæ habitu abolefacere. Hæc ſine ſollennes dies principum decent, quæ alios dies non decent? O nos merito damnandoſ! Cur enim Vota & gaudia Cæſarum caſti & ſobrij & probi expungimus?

